

PRIMORSKI DNEVNIK
je začel izhajati v Trstu
13. maja 1945, njegov
predhodnik PARTIZANSKI
DNEVNIK pa 26. novem-
bra 1943 v vasi Zakriž nad
Cerkljami, razmnožen na
ciklostili. Od 5. do 17. se-
ptembra 1944 se je tiskal
v tiskarni »Doberdob«
v Govcu pri Gorenji Trebu-
ši, od 18. septembra 1944
do 1. maja 1945 v tiskarni
»Slovenija« pod Vojskim
pri Idriji, do 8. maja 1945
pa v osvobojenem Trstu,
kjer je izšla zadnja števil-
ka. Bil je edini tiskani par-
tizanski DNEVNIK v za-
sužjeni Evropi.

primorski

dnevnik

Poština plačana v gotovini
Abb. postale 1 gruppo

Cena 700 lir - Leto XLIII. št. 41 (12.673)

Trst, sredo, 18. februarja 1985

PP 559
(4 linije)
Rit 1
85723
20
0854 AA
OSREDNJA KNJIŽNICA
P.P. 132
66001 KOPER
40100200

Sporazum mora sedaj ratificirati jugoslovanska skupščina

Italija ratificirala sporazum o ribolovu v Tržaškem zalivu

Prizadevanja za doseg globalnega sporazuma o ribolovu v Jadranu

Podaljšana goriška prosta cona

RIM — Vladni dekret, ki podaljšuje veljavnost goriške proste cone do konca leta, je od sinoči državni zakon. Poslanska zbornica je namreč po zelo hitrem postopku (točno teden dni po senatu) odobrila odlok, ki ga je ministri svet, kot znano, sprejel na svoji zadnji seji v preteklem letu. Poslanci so na predlog senatorjev dopolnili dekret z dvema popravkoma. Eden je izrazil tehničnega značaja, drugi pa se nanaša na pristojnosti goriške trgovske zbornice pri določanju količine brezcarinskih kontingen-
tov. V sinočnji razpravi je sodeloval le goriški poslanec KD Rebulla, ki je pozval vlado in parlament, naj čimprej dokončno uredita problematiko goriške proste cone.

Bodočnost brezcarinskega režima goriške in sovodenske občine je trenutno odvisna od politične usode posebnega vladnega predloga, ki nekatero ugodnosti goriške proste cone razširja tudi na Tržaško pokrajino. Parlamentarni postopek za odobritev tega osnutka pa še čaka na zeleno luč pristojne senatne komisije. (st)

SANDOR TENCE

RIM — Parlament je dokončno ratificiral italijansko-jugoslovanski sporazum o ribolovu v Tržaškem zalivu. Poslanska zbornica je namreč pozno sinoči, skoraj poldrugo leto po podobnem sklepu senata, odobrila ta meddržavni sporazum, ki bi moral odločilno prispevati k ureditvi zelo delikatnih razmer na najbolj severnem predelu Jadrana in preprečiti incidente, ki se žal ponavljajo tudi po tragični smrti mladega ribiča iz Gradeža. Sporazum bo stopil v veljavo takoj zatem, ko ga bo odobrila jugoslovanska zvezna skupščina, kjer pa je ratifikacijski postopek trenutno ustavljen, verjetno tudi zaradi pomislekov in določenih odporov, ki si utirajo pot v sosednji Istri.

Parlamentarna pot sporazuma je bila zelo težka in polna zaprek. Senat ga je brez posebnih težav ratificiral že novembra leta 1985, do hudih političnih težav pa je dokument naletel v poslanski zbornici. Skupina parlamentarcev KD iz Furlanije-ulijske krajine je namreč zahtevala in dosegla od vlade zamrznitev postopka, dokler se Jugoslavija ne bo formalno obvezala, da

bo zgradila odseka tako imenovane osimske avtoceste. Te obveze so nato prišle, postopek pa je spet obstal po tragičnem incidentu vzdolž istrske obale, ki je čez noč ohladil odnose med Rimom in Beogradom. Razprava se je premaknila z mrtve točke šele v drugi polovici lanskega decembra, ko so vprašanje ribolova v Tržaškem zalivu vključili med globalna dvostranska pogajanja o ribolovu na Jadranu.

Sporazum, ki so ga poslanci ratificirali sinoči, predvideva ustanovitev mešane ribiške cone (pretežno v jugoslovanskih ozemelskih vodah) ter določa število in tonažo ladij, ki bodo lahko ribarile na tem območju, ki ima obliko četverkotnika. Listina določa tudi, da bo za izvajanje in za spoštovanje sporazuma skrbela posebna delovna skupina italijansko-jugoslovanske mešane komisije o gospodarski kooperaciji in o izvajanju osimskih sporazumov. Ta delovna skupina, ki jo vodita oba koordinatorja osimskih sporazumov, zaseda prav v teh dneh v Rimu in si prizadeva za doseg globalnega sporazuma o ribolovu v Jadranskem morju. Sinočnjo ratifikacijo so podprle vse politične stranke, z izjemo fašistov, ki so se vzdržali.

V poslanski zbornici in v senatu

Minister Scalfaro o sobotnem pokolu

RIM — Italijanski notranji minister Oscar Luigi Scalfaro je včeraj poročal v senatu in v poslanski zbornici o sobotnem napadu rdečih brigad, v katerem sta izgubila življenje dva policijska agenta. Po prikazu dinamike brigadističnega napada je minister dal politično oceno sedanjim terorističnim ofenzivam, ki ni primerljiva s pokolom v Ulici Fani, saj smo danes priča le poskusom ubojanja tedanjih časov. Brigadisti so se razcepili na dve krili, kar precej zmanjšuje njihovo operativno sposobnost. Vsekakor pa je treba poudariti budnost, saj obstajajo upravičeni sumi v mednarodno režijo. Prav tako je zaskrbljujoče, da imajo teroris-

ti obširno zdalej simpatizerjev in podpornikov. Država pa ne sme odgovoriti na sedanjí izziv z »zakonodajno shizofrenijo«, ne sme odgovoriti s terrorjem.

Scalfaro je tudi navedel, da so ljudje 9 minut pred napadom zman skušali sprožiti alarm, a jim to ni uspelo zaradi preobremenitev telefonskih vez. Potrdil je včerajšnji komunikar rdečih brigad in napovedal, da bodo skrbno preučili, kako bodo v bodoče poskrbeli za spremstva.

Na sliki (telefoto AP): minister Scalfaro med včerajšnjim poročanjem.

Craxi: sedanje politično stanje je tako da je »štafeta« iz dneva v dan težja

Danes stavka zdravnikov

RIM — Štafete torej ni več. To je logični zaključek dolgega intervjuja, ki ga je imel predsednik vlade Bettino Craxi sinoči v okviru odaje Mixer na drugi mreži italijanske televizije ter pogovora s časnikarji, ki je sledil snemanju tega intervjuja. Predsednik vlade je pred televizijskimi kamerami dejal, da je vprašanje štafete na stezi, ki je iz dneva v dan ožja in zahtevnejša, torej manj verjetna. Po koncu snemanja je v pogovoru s časnikarji Craxi dejal, da je bilo vprašanje štafete od vedno izmišljeno, da so odnosi med političnimi silami iz dneva v dan težji in da se pojavljajo vsak dan novi problemi. Na vprašanje kaj dela v zvezi s tem je predsednik vlade odgovoril, da zbira elemente, iz katerih bi lahko sklepal zaključke in v kolikor bi te elemente že imel, ne bi imel nobenih težav, da bi se predstavil parlamentu. Skratka, Craxi trdi, da ni bilo nobenega sporazuma o štafeti in da je le napovedal namen, da doseže neki datum, ki sovpada s kongresom socialistične stranke. »To je bil namen, seveda pa je sedaj treba računati na stvarnost«.

V televizijskem intervjuju je Craxi govoril o številnih problemih vlade in strank, poudaril pa je tudi, da noče predčasnih volitev: »V kolikor bi mislil, da so volitve v tem trenutku potrebne, bi to jasno povedal, je dejal predsednik vlade«. Ves njegov poseg je bil odločen, a ne pretirano polemičen.

Craxijeve izjave so seveda povzročile pravo razburjenje v političnih krogih. V poznih popoldanskih urah so se na sedežu krščanske demokracije sestali vsi veljaki te stranke, vendar ni hotel nihče komentirati Craxijevih besed.

Edino Andreotti je z njemu prirajeno spontanostjo dejal, da se štafeta nanaša pač na štiri tekače, tu pa gre samo za enkratno zamenjavo, tako, da je jasno, da o štafeti pač ni bilo govora. Mimo te pol resne izjave pa demokristjani niso hoteli govoriti. V palači največje italijanske stranke so včeraj le opozorili, da je bil 29. julija lanskega leta podpisan sporazum, ki med drugim predvideva, da bo v marcu Craxi ponovno prevzel vodstvo socialistične stranke in da bo ob tej priložnosti prišlo do zamenjave v vod-

stvu vlade, ki naj alternativno pripade socialistu oziroma demokristjanu. De Mita se je včeraj več kot uro pogovarjal z Andreottijem, nato pa se je sestel s Forlanijem, z obema podtajnikoma Scottijem in Bodratom in s predsednikom senatne parlamentarne skupine Mancinom. Izjav, kot rečeno, ni bilo. Izmed drugih strank pa se je oglasil samo socialdemokratski tajnik Nicolazzi, ki je dejal, da štafeta ni nekaj avtomatičnega in da je Craxi doslej vedno potrdil, da marca ponovno prevzame mesto strankinega tajnika.

RIM — Nova stavka zdravnikov, ki so jo oklical zvezni sindikat CGIL-CISL-UIL, bo ponovno priključila v Rim na tisoče predstavnikov kategorije. Sindikati predvidevajo, da bi se moralo današnje demonstracije udeležiti najmanj 60 tisoč zdravnikov, ki protestirajo, v imenu vseh uslužbencev italijanskega zdravstvenega sistema, zaradi počasnosti, s katero se vlečejo pogajanja za obnovo delovne pogodbe. Po izjavah skupnega sindikalnega dokumenta je današnja stavka konkreten odgovor sindikatov na petmesečno odlašanje tehtne razprave o ključnih točkah pogodbe, ki je zapadla že pred dvema letoma.

Današnji stavki bi morala slediti tudi stavka družinskih zdravnikov. Od ponedeljka dalje naj bi ti sicer nudili redno zdravstveno oskrbo, ki pa jo bo treba plačati kot obisk pri specialistu. Stavka družinskih zdravnikov (včlanjenih v sindikalnih organizacijah FIMMG, CUMI, AMFUP in SNA-MI) bo časovno razčlenjena po deželah.

Italijanski delegati ob povratku s foruma

MOSKVA — Italijanska delegacija, ki se je udeležila moskovskega foruma, se je včeraj vrnila v Italijo. Ob povratku s tridnevnega zasedanja je bilo tako mogoče zabeležiti prve vtise na pobudo Mihaila Gorbačova.

Moskovskega mednarodnega foruma so se udeležili tudi italijanski znanstveniki, gospodarstveniki, režiserji in igralci. Prof. Giovanbattista Marini Bettolo, ki je bil član delovne komisije znanstvenikov, je tiskovni agenciji AGI posredoval dokaj pozitivno oceno na moskovski meeting. Pozitivne

so bile tudi ocene režiserjev in igralcev.

Carla Lizzani, režiserja in bivšega direktorja beneškega filmskega festivala, je najbolj prizadelo sporočilo generalnega tajnika CK KP Gorbačova, ki je prisotnim delegatom priznal, da SZ nima zadostnih sredstev, da bi istočasno krila dveh ključnih področij.

Gospodarska obnova terja namreč veliko truda in sredstev, te pa misli Gorbačov odvzeti predvidenim stroškom za oboroževanje.

Nadaljuje se sojenje Demjanjuku

Sojenje proti krvniku iz Treblinka, ukrajinskemu vojnemu zločincu Demjanjuku, se nadaljuje z zasliševanjem prič (Telefoto AP)

SP v nordijskih disciplinah Znova Skandinavci

OBERSTDORF — Na svetovnem prvenstvu v nordijskih disciplinah so včeraj podelili dva kompleta kolajn. V moški štafeti 4x10 km so se uveljavili Švedi pred Sovjeti in Norvežani, Italija pa je bila peta. V tekmovalju na 90-metrski skalalnici ekipno pa so bili najboljši Finci, ki so prehiteli Norvežane in Avstrijce, a Jugoslavija je bila sedma.

Košarka: v evropskih pokalih Cibona brez težav Scavolini soliden

V evropskih košarkarskih pokalih se bližajo sklepni boji. V prvi polfinalni tekmi pokala pokalnih prvakov sta bila včeraj zaposlena Scavolini in Cibona. Scavolini je tesno zgubil v Moskvi in ima konkretne možnosti, da se prebije v finale. Zagrebčani pa so že v gosteh odpravili Asvel.

Proces Chinnici - Gasan povzročil veliko zmešnjavo

CATANIA — Proces zaradi umora sodnika Chinnicija postaja iz dneva v dan bolj zapleten. Pri tem igra veliko vlogo Libanonec Bou Chebel Gasan, ki je najprej obtožil oba brata Greco, da sta dala nalog za Chinnicijev uboj (v atentatu sta umrli tudi dva karabinerja ter hišnik poslopja, v katerem je sodnik stanoval), pred dnevi pa je vse svoje izjave preklkal.

Da bi bila stvar še bolj zabavna, je predsednik prizivnega sodišča v Catanii včeraj prebral še eno izjavo Libanonca, ki tokrat demantira tisto, kar je pred dnevi zabil: da smo bolj jasni — Gasan potrjuje, da sta brata Greco in resnici dala nalog mafiji, da umori sodnika Chinnicija, ki se jima je v svojih preiskavah preveč približal. Zakaj pa je pred dnevi Gasan to zanikal? Da bi ga premestili iz zapora iz Termini Imereseja, kjer je vse preveč mafijcev in kjer naj bi njegovo življenje bilo v stalni nevarnosti.

Vse to je povzročilo nemalo zmešnjave, tako da so zagovorniki obtožencev zahtevali od predsednika sodišča, naj Libanonca zasliši v avli. Porotniki so se zatem umaknili v sodniško sobo in sklepali o zahtevi zagovornikov. Ob koncu so sklenili, da bo Gasana treba zaslišati v avli. Zasliševanje bo v sredo, 25. februarja. Sodišče je istočasno zavrnilo zahtevo odvetnika Polizzija, da bi razpravo odložili.

Polemike in razhajanja med nemškimi zgodovinarji Je vse relativno, tudi Hitlerjevi zločini?

MARTA VERGINELLA

Nemško javnost pretresa v zadnjih mesecih živahna debata, ki jo je sprožila skupina zgodovinarjev, tako imenovanih revizionistov. Priča smo namreč povsem novemu tolmačenju nemške preteklosti in zlasti nacionalsocialističnega obdobja, ki je v zavesti evropskega človeka zasidrano kot eno najtemnejših. In mogoče prav zato so odmevi o tem segli tudi v ostale evropske države.

Srž debate, ki so jo sprožili zgodovinarji, kmalu pa je pritegnila tudi filozofe in politologe, je predvsem vprašanje identitete ter narodnostne identifikacije, ki je vseskozi v povojnem času boleča Ahilova peta Nemcev. Potem ko so v šestdesetih in v sedemdesetih letih mladi zavračali vsakršno identifikacijo s preteklostjo, prisostvujemo sedaj povsem nasprotnemu pojavu. Prav v zgodovinopisju se je pojavila težnja po osvobajanju slabe vesti in občutka krivde. In prav zato ni čudno, da novo nemško zgodovinopisje raje proučuje Bismarckovo obdobje kot pa nastanek in vzpon Hitlerjevega režima. Mlajši generaciji oziroma delu nemškega naroda, postaja moralna in politična dediščina nacizma obremenilna.

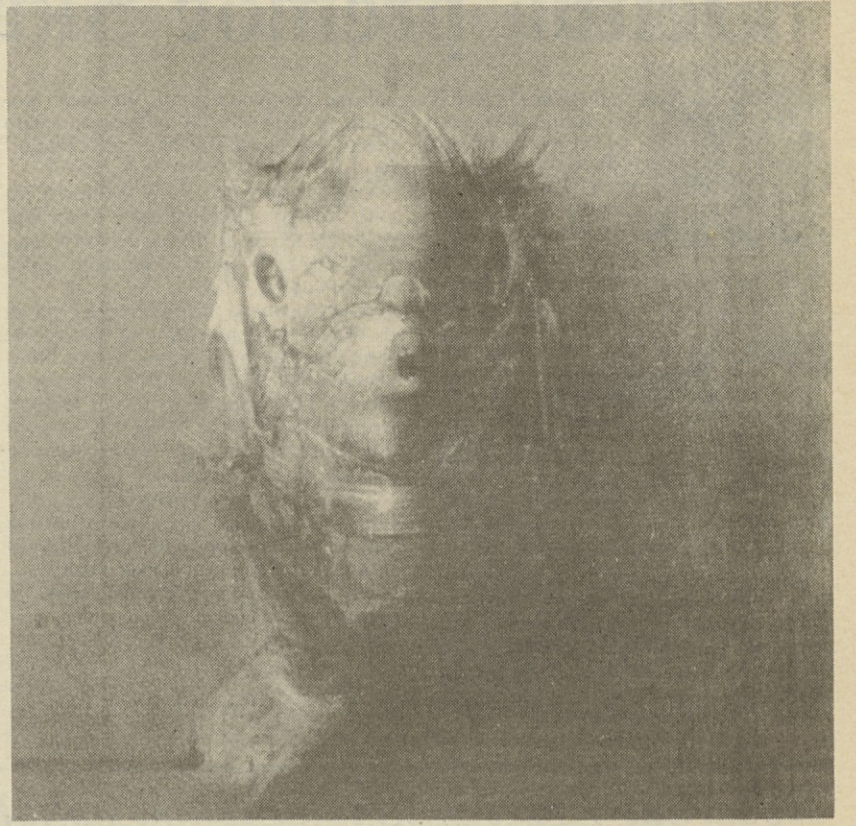
Potrebno je zato »normalizirati«
odnos s preteklostjo in osvojiti geslo: vse je relativno, tudi Hitlerjevi zločini. Ernst Nolte, proučevalec nacionalsocializma, ne vidi v nacističnih zločinih nič enkratnega, temveč pojav, ki je sličen nekdanjim turškim vdorom in tragičnim Stalinovim čistkam. Vse to, kar so nacisti zagrešili, so po njegovem mnenju že prej izvedli Sovjeti: deportacije, množične čistke, taborišča smrti. Tretji Reich je le odgovor grozeči azijski in sovjetski nevarnosti. Gulag je predhodnik Auschwitza in med njima dvema ni nikakršne razlike. Podobno Andreas Hillgruber utemeljuje uničenje Židov s strateškimi potrebami takratne Nemčije in celo očita zahodnim zaveznikom, da so Nemčijo prepustile SZ. Ne zanima ga utemeljiti vzrokov židovskega holokausta ter obravnavo vprašanja raje delegira antropologiji in psihologiji. Holokaust ne sme težiti

nemške politične in zgodovinske zavesti in nemški narod je treba razbremeniti tistih zločinov, ki mu jih drugi, zmagovalci druge svetovne vojne, pripisujejo.

Da pa zgodovinska zavest ne raste iz zanikanja in iz potlačitve zgodovinske dediščine, je prepričan nemški zgodovinar George L. Mosse, ki meni, da je nujno kritično in zavestno presojanje preteklosti. Razstavljanju nemške in splošne evropske preteklosti je posvetil poglobljeno raziskavo. Prvenstveno pozornost pa je v zadnjih letih posvetil predvsem vezem, ki so povezovale ideološka izhodišča s političnimi, množičnimi gibanji. V delu »Kultura zahodne Evrope«
(La cultura dell'Europa occidentale, Mondadori, 1986, str. 500), ki je pred kratkim izšlo v dopolnjenem ponatisku, nemški zgodovinar ne ocenjuje nacizma kot nekakega oklepaja ali naključnega zgodovinskega pojava. Mosse želi predvsem osvetliti vzroke, ki so privedli do uveljavitve totalitarnih režimov, postavlja si vprašanja, kako je lahko prišlo do pokola šest milijonov Židov in do umora nekaj milijonov drugače mislečih Nemcev. Z večplastno interpretacijo nemške in evropske preteklosti razstavi politična gibanja in miselne tokove od začetka 19. stoletja vse do druge svetovne vojne.

Nacizem je za Mosso podobno kot fašizem izrodek zahodne družbe, poiskati je torej treba njegove korenine v zahodni kulturi. Romantični odklon stvarnosti in romantično pojmovanje kulture naznanjata kasnejši nacionalizem in razizem, romantika krepi mit vasi, medtem ko oboja mesto in njegovo razdiralno vlogo. Narod postane simbol večnosti, reda, harmonije in lepote. Nič manj važna ni za nemškega zgodovinarja razumska kriza, ki jo je sprožila industrializacija; družba, ki je zrasla iz vere v razum, je obenem podkrepila težnjo po iracionalizmu. V industrijskem svetu odtujeni človek je nostalgčno klical po starem in srečnem svetu, čeprav je nekaj desetletij kasneje to iskanje prvotnega privedlo do najhujšega kršenja osebnosti in prežanjanja različnosti.

Dado v Torbandeni

V likovni galeriji Torbandeni bodo danes ob 18. uri odprli razstavo del slikarja Miodraga Djurića, ki je v svetu sodobne umetnosti bolj znan kot Dado. Rodil se je na Cetinju leta 1933, že od leta 1956 pa živi v tujini, v Franciji. Razstavljal je že v vseh pomembnih galerijah na svetu

Prireditev v sežanski Kosovelovi knjižnici

Izbor Seljakovih akvarelov in ilustracij

V mesecu kulture je Kosovelova knjižnica iz Sežane pripravila izbor slikarske razstave Ivana Seljaka - Čopiča. Izbor Seljakovih akvarelov in ilustracij bo na ogled do 21. februarja.

Na otvoritvi prisrčne razstave, na katero je prišlo precejšnje število obiskovalcev in ki je bila združena s predstavitev knjige Marije Vojskovič »Tržačani«, je slikarjevo ustvarjanje predstavil likovni kritik Taras Kermauner. Nedvomno sodi Ivan Seljak (s partizanskim imenom Čopič) v tisto generacijo umetnikov, ki se je vpisala na ljubljansko akademijo v partizanskih uniformah in je zavzela v povojni slovenski likovni umetnosti najbolj nevhvaležno mesto. Seljak ni le slikar, je tudi ilustrator in ustvarjalec monumentalnih fresk in mozaikov. Eden izmed njegovih mozaikov krasi tudi staro restavracijo v Lipici. Njegova dela poznajo tudi najmlajši, ko listajo Cici-bana, Pionirski list, Pionir, Kurirček, saj vsa povojna leta ustvarja v omenjenem tisku. Je pa tudi stalni sodelavec revije Borec. V knjižnici so razstavljene tudi knjige (naj omenimo le nekatere: Balada o trobenti in oblaku, Lepi Janičar, Gregec Kobilica, Sed-

mina, Vzšlo bo sonce, Knjiga o Titu...), ki jih je opremil s svojimi ilustracijami.

Ivan Seljak - Čopič, ki bo 7. decembra letos dopolnil 60 let, se je rodil v Idriji, leta 1943 pa je odšel v partizane in se tu spoznal z umetniki (Božidarjem Jakcem, Francem Miheličem in Nikolajem Pirnatom). Obiskoval je risarsko šolo pri Nikolaju Pirnatu, v letih 1945-1950 je študiral na akademiji v Ljubljani. Leta 1952 je zaključil specialko pri Gojmiru Antonu Kosu. Študijsko pa se je izpolnjeval še v Parizu in Italiji. Za svoje delo je prejel več nagrad. O delčku umetniške vrednosti Seljaka se lahko prepričamo tudi v prostorih Kosovelove knjižnice.

»Čopič je kot slikar in človek čist. Hoče, da je njegov svet pregleden, da nima temnih, skritih kotov, iz katerih bi se dalo - kot izza ogle - streljati. Noče skrivnosti, ki se jih da dvoumno tolmačiti. Že kot partizan je hotel jasen svet. Predstavljal si je in veroval, da bo revolucija ustanovila lep, slikarsko, ambientalno, medčloveško odkrit, pošten, prijateljski svet. Isti cilj je zasledoval kasneje v likovnem

dojemanju. Žal se njegova - in mnogih želja - ni izpolnila. Družba gre svoja pota, raje brede po nejasnostih in močvirjih, kot da bi se izpostavila v strogi askeze, samoodrekanja, snažnosti in odprtosti. A kar se ni uresničilo v družbi in zgodovini, to je skušal in skuša Čopič ustvariti v slikarstvu,«
je v predstavitvi slikarja dejal Taras Kermauner.

Čopič, ki je Idričan po rodu, živel je tudi v Ljubljani, živi danes v Gruzjanu v Istri. Istra je kot Kras območje romanskih vplivov. V njej so jasni odnosi med predmeti, med rastlinami, barvami, na zemlji in med stavbami. Zato je Čopiču Istra pregledna in klasična. »Čopičevo nagnjenje do kubizma, s katerim se je zgodaj seznanil, je del te klasike. Posebej všeč mu je kraška in istrska arhitektura, ker je jasna, pregledna, nedvoumna. Klasika, čeprav je kubistično razčlenjena, pa terja zrelost, mero, suverenost v razmerju do vsega in sebe. Ravno to suverenost danes najtežje dosežemo: a je (bi morala biti) najbolj aktualni cilj,«
je zaključil Kermauner.

Olga Knez Stojkovič

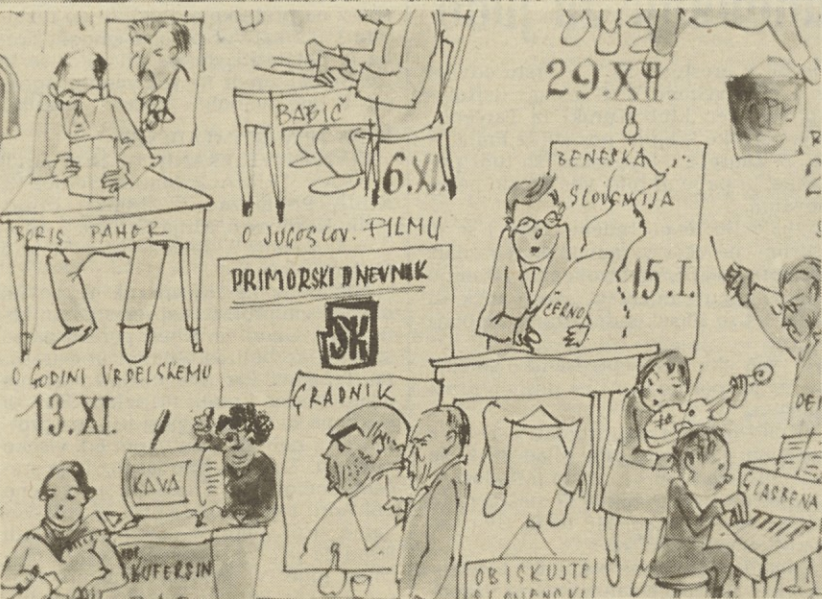
Obletnica Gorkega v okviru UNESCO

Letos mineva 50 let, odkar je umrl pisatelj Maksim Gorki, in 120 odkar se je rodil. UNESCO je uvrstil jubilej v krog kulturnih mednarodnih manifestacij, smatrajoč, da gre za književnika in glasnika človeškega dostojanstva, socialnega in družbenega kritika, ki mu je vizija osvobodjenega človeka pomenila trajno vrednoto in pisateljsko sestavino.

Maksim Gorki, s pravim imenom Aleksej Maksimovič Peškov, se je povzpelo od bosjaka, anonimnega delavca, do pisatelja samouka, ki je prodril v svet s svojimi povestmi, romani, kratko prozo in dramatik. Ohranjal je revolucionarnega duha in umrl v tragičnih okoliščinah.

Med njegovo daljšo prozo so znani romani Življenje Matveja Kožemjakina, Trije ljudje, Artmanovi, Ovaduh, roman Mati pa so razglasili za mejnik socialističnega realizma.

Petindvajsetletnica SK

Že v nedeljo smo objavili zapis o 25-letnici Slovenskega kluba. Danes pa dajemo na ogled dve karikaturi mojstra Hlavatyja, ki je bil tudi klubov dolgoletni predsednik, s katerima obeležuje prvo sezono delovanja SK

Strokovna komisija za književnost o letošnjem izboru Prešernovih nagrad

Predsednik strokovne komisije Prešernovih nagrad za književnost dr. Marijan Dolgan nam je poslal izjavo, v kateri komisija opozarja javnost na nekatere pomanjkljivosti pri podeljevanju oziroma izbiranju nagradencev za najvišja slovenska priznanja na področju umetnosti. Izjavo so pred dnevi že objavili tudi drugi slovenski dnevnikarji v SRS, zaradi počasnosti pošte pa jo Primorski dnevnik objavlja danes.

V skladu z načelom o javnosti dela Prešernovega sklada, ki je opredeljeno z 11. členom zakona o Prešernovi nagradi (Uradni list SRS, št. 1/82), so bili objavljeni predlogi za Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada za leto 1986 v Poročevalcu Kulturne skupnosti Slovenije, od koder so jih v nekoliko skrčeni obliki ponatisnili v Delu, Primorskem dnevniku in morda še kje. Podpisani člani strokovne komisije za književnost želimo s tem člankom obvestiti javnost o nekaterih vidikih odločanja o letošnjih nagradjenih, ki je potekalo po objavi začetnih predlogov, s tem pa tudi o potrebnih spremembah in dopolnitvah zakona.

Komisija je delovala v novi sestavi, po kakovostnih umetniških merilih, ob upoštevanju pluralizma literarnih tokov, vrst, generacij in skupnega slovenskega kulturnega prostora, torej tudi zamejstva. Prvo zadrego je začutila že na začetku svojega dela, saj ji zakon nalaga, da obravnava in oblikuje strokovno mnenje o vseh predlogih kulturnih ustanov, družbenopolitičnih organizacij, društev, krajevnih skupnosti in samostojnih kulturnih delavcev. Strokovni komisiji zakon odreja možnost, da predlaga kandidata za nagrado, hkrati pa ji nalaga, da obravnava pogosto tudi predloge dvomljive vrednosti. Z veljavnou ureditvijo je med drugim omogočeno uveljavljanje reklamnih in knjigo-trških interesov, izključena ni niti možnost, da se med zakonsko pooblaščenimi predlagatelji pojavijo tudi posredniški nagrad željni avtorjevi. Komisiji je sicer dopuščeno, da v primeru očitno prezrtega kvalitetnega dela opozori zaledno ustanovo, naj predlaga njegovega avtorja, toda sama tega ne sme storiti, čeprav je strokovna.

V zakonskem roku prispeli predlogi so bili - ne glede na svojo tehtnost in utemeljenost - predstavljeni javnosti z zaprosilom, naj organizacije, skupnosti in posamezniki, ki so po zakonu lahko predlagatelji kandidatov, »da(jo) upravne-mu odboru mnenja o kandidatih, četudi jih sami niso predlagali.«
Tako zakon še naprej favorizira predlagatelje in med njimi tudi taksne, ki se sploh ne ukvarjajo s književnostjo ali kako drugo umetnostno vrstjo (npr. krajevne skupnosti).

Strokovna komisija za književnost se je kljub ugotovitvi, da ji je prisojena le vloga prebiralca številnih predlogov in mnenj nad vse raznih kakovostnih stopenj, zavzeto lotila delo. Po temeljitnem in strpnem pretresu je pripravila za upravni odbor naslednje predloge: kot dva enakovredna kandidata za Prešernovo nagrado prevajalca Janeza Gra-

dišnika in pisatelja Borisa Pahorja - oba za življenjsko delo, za skladove pa: Jožeta Snoj za roman Fuga v križu, Alojza Ihana za pesniško zbirko Srebrnik in Majo Haderlap za pesniško snovanje in prevode zadnjih dveh let. Komisija je te predloge pisno utemeljila, kar je njen predsednik ustno ponovil 15.1.1987 na seji upravnega odbora Prešernovega sklada. Tedaj je sejo upravnega odbora v odsotnosti njenega predsednika dr. Bruna Hartmana vodil član odbora, podpredsednik RK SZDL Ciril Zlobec. Po utemeljitvah morajo predsedniki vseh strokovnih komisij zapustiti sejo, s tem pa nenadoma preneha prej toliko poudarjena javnost dela. Upravni odbor se prelevi v konklave in pri nadaljnjem odločanju opusti kakršenkoli posvet s strokovno komisijo. Beli dim se je pokazal šele s pismom z dne 20.1.1987, s katerim je predsednik upravnega odbora sporočil predsedniku strokovne komisije imena nagradencev: pri dodelitvi nagrade Prešernovega sklada je upravni odbor izbral samo enega nagradjenca med predlogi strokovne komisije, medtem ko ni upošteval nobenega od obeh predlogov za Prešernovo nagrado. Upravni odbor je namreč oba nagradjenca izbral med tistimi šestimi predlogi, ki jih strokovna komisija ni sprejela. Pri tej odločitvi so očitno prevladali predlogi in mnenja z takonom pooblaščenih predlagateljev nad utemeljenima predlogoma strokovne komisije.

Ob opisanem načinu odločanja o nagradjenih se članom strokovne komisije za književnost porajajo dvomi o utemeljenosti in potrebnosti dela komisije, saj upravni odbor z odločitvijo mimo predlogov komisije očitno edini ve, kdo je primeren kandidat in je s tem videti strokovnejši od strokovne komisije. V takšnem razmerju je strokovna komisija, ki se pojavlja v vlogi španske stene, povsem odveč.

Letošnji način izbire nagradencev za književnost potrjuje utemeljenost dosedanjih pobud za spremembe in dopolnitve zakonskih določil, ki se nanašajo na javnost dela Prešernovega sklada. Če želijo odločujoči dejavniki ohraniti sedanj način predlaganja kandidatov in izbire nagradencev, naj se strokovne komisije odpravijo. Če pa želimo utrditi načelo javnosti delovanja Prešernovega sklada, je potrebno strokovnim komisijam omogočiti, da določijo ožji izbor kandidatov, izmed katerih upravni odbor izbere nagradjenca. S to izjavo ne želimo zmanjševati vrednosti delu letošnjih nagradencev, temveč ugovarjamo načinu, kako se jih izbira.

- DR. MARIJAN DOLGAN (predsednik strokovne komisije za književnost)**
 MARKO JUVAN
 DR. GREGOR KOČIJAN
 MIROSLAV KOŠUTA
 TONE KUNTNER
 DR. HELGA MRAČNIKAR
 ZOJA SKUŠEK-MOČNIK
 FRANCE VURNIK

Naročnina: mesečna 13.000 lir - celoletna 156.000 lir; v SFRJ številka 120 - din, naročnina za zasebne mesečno 2.000 - din, trimesečno 5.000 - din, letno 20.000 - din, upokojenci mesečno 1.500 - din, trimesečno 3.750 - din, letno 15.000 - din. Za organizacije in podjetja mesečno 3.000 - din, letno 30.000 - din, nedeljski letno 4.000 - din.

Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržiškega tiska, Trst 13512348

Za SFRJ - žiro račun 51420-603-31593
ADIT 61000 Ljubljana
Kardeljeva 8/II. nad. - telefon 223023

Oglasi - Ob delavnih trgovski 1 modul (šir. 1 st. viš. 23 mm) 50.000 lir. Finančni in legalni oglasi 3.350 lir za mm višine v širini enega stolpca. Mali oglasi 650 lir beseda. Ob praznikih povisek 20%. IVA 18%. Osmrtnice, zahvale in sozolja po formatu. Oglasi iz dežele Furlanije-Juljske krajine se naročajo pri oglašnem oddelku PUBLIEST - Trst, Ul. Montecchi 6 - tel. 775275, tix 460270 EST I, iz vseh drugih dežel v Italiji pri podružnicah SPI.

primorski dnevnik

18. februarja 1987

TRST - Ul. Montecchi 6 - PP 559
Tel. (040) 764832 (4 linije) - Tix 460270
GORICA - Drevored 24 maggio 1
Tel. (0481) 83382 - 85723
ČEDAD - Stretta De Rubels 20
Tel. (0432) 731190

Odgovorni urednik **Bogumil Samsa**

Izdaja in tiska ZTT Trst

Član italijanske zveze časopisnih založnikov FIEG

Velika Britanija prepovedala »uvoz« aidsa Z 10 milijoni lir je azt najdražje zdravilo na svetu

RIM — Britansko veleposlaništvo v Rimu je včeraj pojasnilo, da je bolnik aidsa in asimptomatičnim nosilcem prepovedan vstop v Veliko Britanijo. Prepoved se vključuje v okvir od nekdanj veljavnih zdravstveno-varnostnih ukrepov, po katerih vsako okuženo osebo, ki pride na Otok, zavrnejo. Seveda ugotovitev bolezenskega stanja ni enostavna. Bolnik mora ob vstopu z bolezenskimi znaki opozoriti obmejne oblasti.

Aids so sedaj pripisali seznamu bolezni, ki jih je prepovedano »uvoziti«. Če nekdo na letališču kaže znake bolezni, ga bodo zavrneli, če bodo pri zdravniškem pregledu ugotovili aids. Seveda pa to ne pomeni, se nadaljuje sporočilo angleškega veleposlaništva, da bodo navidez zdravega potnika vprašali po zdravstvenem stanju ali ga pregledali.

Medtem prihajajo iz New Yorka nove vesti, ki se nanašajo na ceno in način pridobivanja doslej edino znana in kolikor toliko učinkovitega zdravila proti aidsu. V mislih imamo zdravilo azt ali retroviz, ki ga izdeluje ameriška farmacevtska družba Wellcome. Doza za enoletno zdravljenje na debelo stane 8.300 dolarjev, na drobno pa 10.000, kar po sedanjem valutnem tečaju v našem denarju ustreza 10,7 in 13 milijonov lir. Družba pričakuje, da bo pristojni federalni odbor hitro odobrila prodajo zdravila.

Pri takšnih cenah bi azt postal najdražje zdravilo na svetu, kar pomeni, da se obetajo izdelovalcu, pa tudi posrednikom, veliki zaslužki. Družba Wellcome dodaja, da ponavadi za enoletno zdravljenje ni potrebna cela doza, zato se bo strošek zmanjšal.

Za raziskave je družba doslej potrošila 80 milijonov dolarjev. Poskusno zdravilo izdelujejo iz timidina, ekstrakta slanikovih semenčic.

Azt je strupen in njegov zastrupilni učinek primerjajo z učinkom nekaterih kemičnih preparatov proti raku. V polovici primerov je nastopila huda anemija in so bile potrebne transfuzije krvi ali celo prekinitve nege.

Fizik Saharov zanikal, da je bilo izpuščenih že 140 oseb V SZ doslej izpustili 43 političnih jetnikov

MOSKVA — Sovjetski fizik Andrej Saharov je včeraj podvomil v resničnost trditve, da so v Sovjetski zvezi dejansko izpustili na svobodo 140 političnih jetnikov, kot je v torek izjavil glasniki zunanjega ministrstva Genadi Gerasimov. Saharov je poudaril, da je seznanjen z izpustitvijo samo 60 jetnikov. V petek je v svojem posegu na moskovskem forumu Saharov govoril o 43 izpuščenih političnih jetnikih, medtem ko naj bi jih bilo 700 še v zaporu. V telefonskem intervjuju za neko zahodno agencijo je Saharov tudi dejal, da je izvedel, da so nekateri politične jetnike premestili iz enega zapora v drugega in dodal, da je »težko razumeti, kaj se zares dogaja v teh dneh v SZ«. Sicer pa se je Saharov

včeraj odpovedal tiskovni konferenci, ki je bila napovedana za včeraj, češ da je v zadnjih dneh že veliko govoril.

Gerasimov je, kot znano, izjavil, da so izpustili iz zapora že 140 jetnikov in edini pogoj, ki so jim ga oblasti postavile, je bil, da podpišejo prošnjo za pomilostitev. Eden izmed oporečnikov, ki te prošnje niso hoteli podpisati, je znani židovski matematik Begun. O njem so govorili, da so ga izpustili iz zapora, medtem ko je njegova žena včeraj potrdila, da je Begun še vedno v zaporu in izrazila upanje, da gre samo za »birokratski zaplet«. O »primeru Begun« glasniki zunanjega ministra Gerasimov včeraj ni hotel posredovati tisku nobenih informacij.

Z zastrupljanjem hrane proti konkurenci

NEW YORK — Malo mesto Princeton v New Jerseyu se je nepričakovano in upravičeno znašlo v središču pozornosti. V samopostrežni trgovini s prevedenim naslovom Pijača super sveže hrane so v čajnih vrečicah našli cianid.

Strupa ne bi našli, če oseba, ki ga je podtaknila, ne bi sama o dogodku obvestila policije. Ta oseba je nadalje povedala, da so tudi siri zastrupljeni.

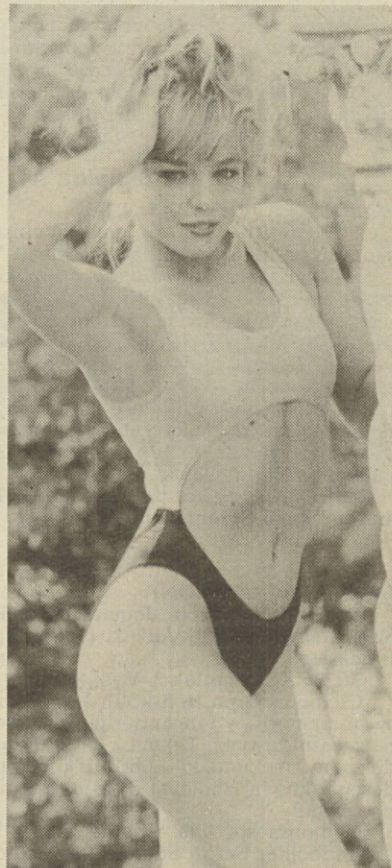
Policija je takoj pobrala s polic vse čajne vrečice in sire ter z analizo dejansko ugotovila prisotnost cianida. Nemudoma je po radiu pozvala kupce, naj blago vrnejo.

Nekaj čajev so kupci popili in pojedli tudi nekaj sirov, vendar se ne ve, s kakšnimi izidi.

Zgodba se občasno ponavlja, vsakič v drugem mestu. V Runnemedu, v New Jerseyu je umrl moški po nekaj požirkih Liptonovega čaja. Preiskava je v njem odkrila sledove cianida.

Policija je odkrila, da zločinci ali manjaki to počenjajo zaradi koristoljublja. Ugotovila je, da je to počenjal nekdo, ki je kupil delnice sirarne in je hotel svoje akcije povečati z zastrupljanjem sirov konkurence.

Lepa Suzana

Če je krepstna, ne vemo, lepa je gotovo, mlada Suzana, ki razkazuje kopalno obleko, ki bo na prodaj v Veliki Britaniji za pičlih 40 funtov

Tudi ISEF proti Falcuccijevi

Študentje višje šole za telesno kulturo ISEF so v Rimu demonstrirali proti šolski politiki, ki jim ne priznava enakopravne univerzitetne kvalifikacije (AP)

Klaus Altman - Barbie končno pred sodniki?

LYON — Po štirih letih zavlačevanj in polemik bi lahko v Franciji končno sodili lyonskemu krvniku Klausu Altmanu - Barbieu. Lyonski generalni prokurator Pierre Truche je že svetoval, da bi sodno razpravo lahko začeli prihodnjega 19. maja. Barbieu je Bolivija izročila Franciji februarja leta 1983. Zaradi zločinov, ki jih je zagrešil v Lyonu od leta 1942 do 1944, so ga leta 1954 v odsotnosti obsodili na smrtno kazen. Po dvajsetih letih je kazen zapadla, da mu bodo morali sedaj soditi za druge zločine.

Prav pri tem pa nastajajo glavne težave, saj bi nedvomno prišlo na dan tudi kvizličsko obnašanje Francozov za časa nacistične okupacije. V nedavnem intervjuju je lyonski krvnik izjavil, da ni sodeloval pri zaslisevanju Židov, saj je to že strokovno opravljala francoska policija.

Njegov branilec, odvetnik Jacques Verges, je polemično izjavil, kako lahko Francija sodi navadnemu podporočniku gestapa, ko pa ni sodila tedanjemu notranjemu ministru in sedanjemu predsedniku Mitterrandu za grozote, ki jih je francoska policija zagrešila med alžirsko vojno.

73-letni Klaus Barbie lahko torej upa, da bodo še malo počakali. Sodna obravnava bi bila namreč skrajno kočljiva za Francijo. Skoraj gotovo bi prišlo na dan vse tisto, kar so Francozi že zbrisali iz svojega spomina.

Karabinjerje posiljevalce spustili na začasno svobodo

TURIN — Karabinjerjev se spominjamo iz idiličnih risb, ki jih je objavljala italijanski list Domenica del Corriere. Nekateri so se ponujali krogom sovražnika, ki si je vzel njihovo življenje v zameno za življenja tolikih nesrečnih žena in otrok, drugi pa so skakali v deroče vode in reševali samomorilce in ponesrečence.

Karabinjerji pa niso le to, so tudi ljudje z vsemi človekovimi vrlinami in napakami. Nekaj črnih madežev na duši imajo tudi oni. Med najbolj umazanimi pa so nedvomno tisti karabinjerji, ki izrabljajo moč uniforme za prikrivanje lastnih ogabnih zabav, kot je lahko posiljevanje mladih, kdaj celo psihično prizadetih deklet. Karabinjerji Luca de Meo, Mauro Grimaudo in Franco Monti, ki so posilili angleško državljanko Hilary Jane Farthing, so bili v Monzi obsojeni na dve leti in nekaj mesecev zapora. Pravica, tista, ki naj bi bila enaka za vse, pa se je včeraj verjetno bridko jokala, saj so vse tri karabinjerje-posiljevalce pustili na svobodo. Vojaško sodišče, ki jim je sodilo teden dni po civilnem, je namreč odločilo, da jih ni mogoče obsoditi zaradi »posilstva«. Za vojaške sodnike so krivi le tega, da se v izvajanju svoje funkcije (beri pregleda dokumentov) niso omejili na to, kar piše v pravilniku. Grimaudo bi moral ostati na straži, ostala dva pa ne bi smela sprejeti dekleta v uradu, to je vse. Dialektika je pač dialektika, toda tudi vse, kar je ostudnega, ostane - pa čeprav na časni svobodi - ostudno.

Kdo je Lisi ukradel bisere?

CHICAGO — Mona Lisa, za mnoge umetnostne zgodovinarje Leonardovo remek delo, je bila res ženskega spola? Njen nasmeš izraža veselje, žalost, zanimanje, ali le pritajeno zehanje?

Vsem tem, in še kopici drugih prav tako nebistvenih vprašanj, so zdaj dodali nov nerešen problem: kdo je neznani dami ukradel biserno ogrlico? Ameriški umetnostni zgodovinar John Asmus, ki je predvčerajšnjim odpri vsakoletno srečanje American Association for the Advancement of the Science, trdi, da je »nekdo«, morda Leonardo sam, morda kdo drug, zbrisal ogrlico, ki je krasila vrat slavne Lise.

Računalnik je, na podlagi vseh možnih podatkov o sliki, potrdil, da so sence na Mona Lisinem vratu znak zbledeli ostanki biserov. Prisotnost neke ogrlice, ki je zdaj ni mogoče razločevati s prostim očesom, pa potrjujejo, po mnenju Johna Asmusa, tudi vse kasnejše slike in rekonstrukcije znanega portreta.

Tudi Raffaello Sanzio je črpal osnovno zamisel za portret Mute pri Leonardu, in nema lepota se res ponaša z ogrlico, ki je ni mogoče prezreti. John Asmus si sicer niti ne zastavlja vprašanja, ali je ogrlica na Giocondi res obstajala, ali ne. Biseri, danes samo še črne sence, ki jih lahko zaznajo le elektronske »oči«, so obstajali.

Problem je zdaj seveda v tem, kdo, kdaj in zakaj, je tisto biserno ogrlico prekril z barvo. Morda je to »zakrivil« isti čopič, ki je znatno ublažil profile skalovja v pejsaži za portretom Mone Lise...

Filipinci se urijo za boj proti komunistični gverili

Elitni oddelki filipinske vojske so v kraju Camp Castaneda začeli vojaške manevre, da bi preverili svoje sposobnosti v boju proti komunistom (levo), obrambni minister Ramos (desno) pa jim je pokazal svoje sposobnosti (Telefoto AP)

